

La Carme Vilaregut va néixer a Vic el 1958 i viu al barri del Remei des dels onze anys. De família humil, el seu pare va comprar un dels pisos oferts als socis de la Cooperativa Joan XXIII. El fet de viure a la cooperativa, va apropar-la junt amb altres joves al món social: ajudaven els nens i els més joves en el lleure educatiu i en el reforç escolar. És presidenta de l'AV del Remei de Vic des del novembre de 2016.

El barri del Remei és un barri situat a la part sud de la ciutat de Vic, actualment compta amb uns 7.000 veïns i veïnes. És un barri extens, divers i multicultural en què conviuen famílies descendents de les primeres onades d'immigració andalusa, població autòctona ara ja d'una edat avançada i, també un nombre elevat de famílies provinents de països del nord i del centre d'Àfrica, d'Europa de l'Est, de Sud Amèrica, del Panjab, de la Xina, i forma un amalgama de cultures ric i complicat alhora. És un barri amb 2 nuclis diferenciats el Pla del Remei i els Habitatges Montseny, que neixen com a habitatge social per acollir les famílies immigrades, en plena època franquista, a la segona meitat dels anys 50. Les Cases barates, en dèiem, o les cases del Sindicat. Un barri dins un altre barri.

La Carme ens explica que a la Junta de l'Associació de Veïns són unes quinze persones: "entre els cinquanta i els seixanta anys. Hem aconseguit incorporar a l'Associació un grup de joves, representants de diverses cultures, amb l'objectiu que s'impliquin i que se sentin més arrelats al barri. També disposem de col·laboradors per accions puntuals: l'espai web, les festes del barri... Hi ha molta gent que dedica hores a resoldre la burocràcia que es genera en les associacions. Són voluntaris que passen hores i s'han de formar en administració, fiscalitat, difusió... Una associació pot fer molta feina sempre que hi hagi diàleg amb els veïns i amb l'administració. Si a més estàs en un barri com el nostre, amb tantes mancances socials, t'has de fer sentir, que sàpiguen que existeixes".

"Revisant arxius i també en l'actualitat, m'adono que al Remei també hi ha hagut una majoria de dones que han format part de l'associació o que han ocupat els càrrecs en les darreres juntes, l'actual també. Això és perquè les dones, en un moment determinat, decidim passar a l'acció davant les injustícies o els reptes veïnals. I no ho volem ni podem fer-ho soles. Actuem com a element cohesionador, buscant complicitats i suports per aconseguir que ens escoltin. No es parla només en nom d'aquest element, sinó en nom tot el barri. Potser perquè el paper de la dona dins la família ha jugat i juga encara un rol important basat en la gestió de conflictes, en l'escolta, en el suport, defugint la individualitat. La feina de formigueta, feta per Rosita Verdaguer als Habitatges Montseny, n'és un exemple. Ella no acceptava que els Habitat-

ges Montseny no tinguessin cap identitat. Ella va ser durant molt temps la veu dels veïns. Mantenir un espai obert per als infants, connectar a partir d'ells amb les famílies, detectar mancances de tots tipus, vetllar per a la gent gran i esdevenir interlocutora entre veïns i administracions, va ser la seva lluita i el seu triomf. És per aquesta raó que un dels objectius de l'AV actual és continuar la seva tasca".

Hi ha un llarg camí a recórrer en uns barris colpejats profundament per la crisi i per la gran diversitat de cultures que hi viuen: "Volem treballar fent xarxa amb les entitats de referència al barri, unint esforços i guanyar poder per als nostres veïns, també les dones, que per cultura i tradició, per poc coneixement de la llengua o desconeixement de les administracions són encara invisibles a la societat. Volem obrir de nou el debat social pel que fa a l'oferta de lleure en vacances i als casals, que beneficia més als nens que a les nenes i noies joves. Volem incidir en la lluita per l'abandonament escolar, per tal de continuar una formació universitària i humanística, que si bé és també minoritària, encara correspon majoritàriament als nois. Volem treballar per acostar les noves tecnologies a tots els veïns, sobretot a les dones, perquè esdevinguin autònomes a l'hora de realitzar les petites gestions quotidianes relacionades amb la salut, l'escola o la gestió familiar, des de l'AV volem facilitar aquesta formació i seguiríem ben segur la lluita per l'habitatge digne, els sous, perquè la nostra societat és del tot patriarcal encara".

Actualment l'Associació de Veïns té com a prioritats organitzar-se per representar als veïns i veïnes del barri i desenvolupar el sentit de pertinença i estimació pel barri on viuen: "Prioritzem el contacte i el diàleg obert amb tots els veïns, i aprofitem el mercat del diumenge al barri per preguntar, saber i actuar sobre inquietuds i desitjos. Hem aconseguit tenir una nova seu, ja saben on trobar-nos! Al carrer Candi Bayés, 40. Hem creat una pàgina web per fer difusió dels nostres projectes, per fomentar la interacció entre els veïns i perquè som conscients que l'ús de les noves tecnologies ens apropa també als veïns més joves. Així, un altre objectiu és el d'aconseguir que a l'Associació de Veïns hi participin també grups de joves del barri. De moment i per primer cop s'ha creat el grup de joves, som conscients que amb ells l'AV guanya noves mirades i més força".

Actualment l'Associació de Veïns té com a prioritats organitzar-se per representar als veïns i veïnes del barri i desenvolupar el sentit de pertinença i estimació pel barri on viuen.

Després de la crisi, trobem a faltar un seguit de serveis que feien possible un treball a peu de barri que cohesionava diferents cultures, que detectava i que feia possible arribar a totes les franges d'edat, a tots els col·lectius i que en definitiva permetia actuar-hi amb encert.

“Treballem per celebrar les festes tradicionals, especialment la festa major del barri cada setembre, però també sabem que la nostra tasca va molt més enllà. Per aquesta raó ens organitzem en petites comissions, som el que som, i tirem endavant projectes de caràcter social, que fomentin la cultura i l'educació, com la dinamització de la biblioteca del Montseny, que actua com a suport educatiu, com a ludoteca i com a punt de reunió. Ja formem part, per primera vegada, de la Xarxa de Biblioteques Socials. A més llarg termini ens proposem la creació d'un Ateneu al barri. Un Ateneu, el del Remei, punt de trobada, de debat, discussió, seu social, cultural, artística... Treballem també per la dinamització del comerç, un comerç que s'adapti al barri, no a l'inrevés. Volem treballar amb les entitats del barri, braç a braç, contents, decidits, sense por”.

L'AV vol promoure uns valors democràtics, de respecte, d'igualtat i de convivència: “L'actual Associació no parteix de zero, segueix les petjades de les anteriors associacions reivindicant espais de cultura, creant vincle entre les existents, escoles, Punt Òmnia, organitzant trobades multiculturals, així com activitats com el teatre social i antirumors per desacreditar els estereotips que pateixen els immigrants com a persones i com a col·lectiu. Important també el suport a la lluita per aturar els partits xenòfobs i feixistes a l'hora de manipular els conflictes veïnals del barri, apostant per la mediació i el diàleg enfront de la segregació”.

Totes les accions i propostes es porten a terme amb l'ajuda de les Administracions: “L'Administració local ens reconeix i col·labora amb l'Associació de Veïns, la meva experiència, molt breu encara, és positiva. Si bé trobo a faltar la planificació d'actuacions socials, culturals que no responguin només a demandes puntuals. Situacions tan difícils derivades de la segregació o marginació que fa temps pateixen aquests barris no es resolen sense la voluntat d'acords que traspassin aspiracions polítiques del grup que governa. Caldria blindar-les, ja que en actuar-hi només de tant en tant, fan que les problemà-

tiques esdevinguin endèmiques i de difícil solució”.

“L'autoestima del barri depèn també de la mirada que els altres tenen sobre nosaltres. La recuperació d'aquesta autoestima, comença amb l'estima i la dedicació que la mateixa administració local hi aboca. El Remei fa un gran servei a la ciutat. Nosaltres diem que A Vic hi ha Remei, o que Vic té Remei, responnent a una crítica però també a una afirmació d'identitat. La nostra lluita és la seva. El perfil del barri necessita actuacions valentes, que suposin una discriminació positiva perquè hi ha una fragilitat social, econòmica, d'identitat i personal que ho fa evident. Després de la crisi trobem a faltar un seguit de serveis que feien possible un treball a peu de barri que cohesionava diferents cultures, que detectava i que feia possible arribar a totes les franges d'edat, a tots els col·lectius i que en definitiva permetia actuar-hi amb encert. Recordo la gran feina feta pels tècnics comunitaris quan jo vaig entrar a l'Associació. Actualment aquests plans d'actuació són parcials, dinamitzats per persones qualificades però que disposen de contractes de treball per un breu espai de temps, cosa que dificulta la creació d'una base sòlida i permanent d'actuació i de seguiment”.

La Carme és de l'opinió que “la burocràcia i la legislació actual pel que fa a Associacions encalla les accions més bàsiques a l'hora de demanar qualsevol tràmit, subvenció o material. No és conegut de tothom que les Associacions estan formades per gent voluntària, que treballa la major part del dia o que són persones jubilades i que per tant tampoc són experts coneixedors del funcionament de les administracions. Cada pas implica moure un engranatge massa pesat i complicat per a les Associacions, sobre tot perquè des de les Administracions també se'ns reclama constantment. El treball és dur. Seria interessant que d'alguna manera s'acompanyés a les associacions també en aquestes tasques i que la nostra presència no fos un pur tràmit; l'assessorament i la confiança són imprescindibles, perquè sincerament el fet d'existir com a Associació a vegades és un miracle”.